

Czigány György

ÓRÁK, SZÍVEK

Megnyílik a láthatatlan is
a félelemtől följazott látás
expoícióiban: gyönyörködik
és retteg benne a szív öreg
óra-szerkezete. Ó, hát mit is
mérünk az időben a rugók és
finom fogaskerek egyémbá
kapaszkodó bölcséletével, mikor
csak az álló órák fülelik jól
a pulzáló égítestek lélegzetét!
Három fém pálcikán függ az arany,
az ostyányi telihold hinta-rabságra
szánt monotóniája. S mintha
barokk templom tornyocskáit
volnának fölül és alul ketten,
mély barnára égett csigák,
kerek faragások. Bévül csak
a csend figyelme, a feldarabolt
végtelen elhalt lüktetése él.
Újságpapírba pólyáltuk nagyanyám
ingaóráját, vittük áhítattal, ám
a Krisztinaváros legöregebb
mestere csak ingatta a fejét.
Meg, meglehet javítani, tudom,
csakhogy ennek az órának már
nem kell járnia. Hadd mutassa
hűséggel az eljövendőket,
mévén már a más időt,
amelyre nincs szavunk.

(Palócföld, 2004/7.)

CZIGÁNY GYÖRGY 1931-BEN SZÜLETETT BUDAPESTEN. VERSET, PRÓZÁT, ESSZÉT ÍR,
ZENEI ISMERETTERJESZTÉSSSEL FOGLALKOZIK. ERKEL FERENC- ÉS JÓZSEF ATTILA-DÍJAS.